

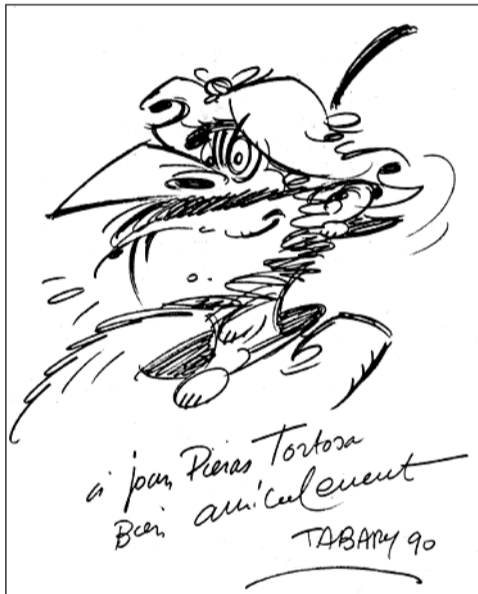
CÒMIC FONTS

"Vull ser califa en lloc del califa"

"Temps era temps, a la suntuosa Bagdad hi havia un califa excel·lent i bo que tenia un malvat i abominable gran visir." Així començava la primera historieta d'*Iznogud*, publicada a la revista *Record* el 1962. Els personatges se'ls van inventar René Goscinny, que en va escriure els guions, i Jean Tabary, que els va dibuixar. Al principi, les històries se centraven en l'entorn del califa Haroun el-Poussah, però de seguida els autors van posar l'accent en les malifetes que s'empesca Iznogoud per ocupar el lloc del califa.

Iznogoud viu obsessionat per una sola idea, per un sol desig. "Vull ser califa en lloc del califa", es repeteix constantment. I mira d'assolir el seu objectiu de les maneres més maquiavèliques que es puguin imaginar, però no només no ho aconsegueix mai, sinó que ni tan sols arriba a inquietar Haroun el-Poussah, que viu sempre en un núvol de placidesa, ignorant de les amenaces del gran visir.

L'únic que està al corrent dels plans, i de les ensopagades, d'Iznogoud és el seu fidel ajudant, Dilath Larath, prototip de tots els tòpics del mal funcionari. No és, tanmateix, l'únic vehicle que va emprar Goscinny per parodiar, a través de les aventures del visir, alguns aspectes i comportaments de la societat d'aleshores. Tal com va fer

amb les aventures d'Astèrix, i en d'altres dels seus guions, el guionista va introduir en les aparentment innocents historietes d'Iznogoud tot un seguit de detalls relacionats amb l'actualitat del moment que feien gaudir el públic adult, alhora que les historietes tenien una lectura més directa adreçada a la canalla.

D'aquesta manera, Goscinny i Tabary van aconseguir un notable èxit amb la sèrie, que va davallar paulatinament quan, després de la mort del guionista, el 1977, Tabary la va continuar en solitari. Els àlbums que recupera ara Planeta DeAgostini corresponen a la primera

època del personatge. De moment n'han publicat la reedició dels tres primers títols: *El gran visir Iznogud*, *Los complots del gran visir Iznogud* i *Las vacaciones del califa*, i tenen previst anar editant en els mesos vinents la resta dels vint-i-quatre títols de la sèrie (tot i que seran vint-i-set volums, perquè *Las pesadillas de Iznogud* es publicaran en quatre entregues).

Jean Tabary, fotografiat al seu estudi a mitjan dels anys 90.

Una colla d'èxits eclipsats per les malifetes d'Iznogoud

Jean Tabary (Estocolm, Suècia, 1930) sempre havia volgut ser dibuixant de còmic, però fins que va tenir 26 anys no s'hi va decidir. El 1956 va entrar a la redacció de la revista *Vaillant*, que llavors es publicava quinzenalment, i gairebé d'un dia per l'altre va debutar amb la sèrie que li va proposar a l'editor: *Richard et Charlie*, les aventures de dos companys inseparables, sobretot en l'adversitat, que era, d'altra banda, una constant quotidiana per a ells.

A *Vaillant* va dibuixar altres sèries d'èxit, com *Totoche* i *Grabadu et Gabaliouchou*, totes dues aparegudes el 1958, dos anys abans de fitxar per *Pilote*, on va encetar la col·laboració amb Goscinny per realitzar la sèrie *Valentin le Vagabond*. Cap dels èxits que havia assolit fins llavors, ni els que va aconseguir més tard (com ara amb *Corinne et Jeannot*), no es poden comparar, tanmateix, amb la popularitat que li van proporcionar les pàgines d'*Iznogoud*.

El 1979, Tabary va fundar Éditions de la Seguinière, una empresa familiar que poc després va canviar el nom pel d'Éditions Tabary, segell des del qual el dibuixant ha recuperat els darrers anys alguns dels seus personatges més coneguts.

Tabary va debutar el 1956 amb les historietes de "Richard et Charlie", publicades a Vaillant

Novetats

STRANGEHAVEN. ARCADIA.
Autor: Gary Spencer Millidge.
Planeta DeAgostini. 196 pàgines

Alex Hunter, un jove professor que acaba de patir un desengany sentimental, es perd en una carretera secundària al bellmig d'Anglaterra. Intenta orientar-se quan troba un cartell que indica la direcció d'un poble anomenat Strangehaven, però no el troba al mapa. S'hi dirigeix, però té un accident. Quan es desperta, es troba al poble, un lloc aparentment idíl·lic. Els habitants d'Strangehaven són persones amables, però molt peculiars, perquè, en aquesta localitat, la màgia és una realitat quotidiana, com descobreix Hunter a partir d'un cúmul de detalls.

THE ORIGINALS
Autor: Dave Gibbons.
Planeta DeAgostini. 158 pàgines

Dave Gibbons, autor de sèries tan reeixides com *Watchmen*, s'endinsa a *The Originals* en una història de rivalitats i passions entre *moods* i *rockers*. Uns i altres s'enfronten a l'Anglaterra dels anys seixanta, cada facció defensa un estil, una música i fins i tot una manera d'entendre la vida. Només tenen un nexe d'unió, que en ocasions és molt fort que totes les diferències que els separen: la fascinació (devoció, gairebé) per les motocicletes. Gibbons trasllada al lector l'ambient de l'època amb un estil sobri i amb una narració força directa.